

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2021. december 19.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

ISTEN SZERETETE MÁRIÁN

Köszöntés igéje: Ézsaiás 43,1.4a

És most, oh Jákób, így szól az Úr, a te Teremtőd, és a te alkotód, Izráel: Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy! [...] Mivel kedves vagy az én szememben, becses vagy és én szeretlek

Énekek: 301,1-2; 312; 328

Lekció: Lukács 1,26-38

Alapige: Lukács 1,26-38

A hatodik hónapban pedig elküldeték Gábrriel angyal Istentől Galileának városába, amelynek neve Názáret, egy szűzhöz, aki a Dávid házából való József nevű férfiúnak volt eljegyezve. A szűznek neve pedig Mária. És bemenvén az angyal ő hozzá, monda néki: Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között. Az pedig látván, megdöbben az ő beszédén, és elgondolkodék, hogy micsoda köszöntés ez?! És monda néki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél. És ímé fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az ő nevét JÉZUSNAK. Ez nagy leszén, és a Magasságos Fiának hivattatik; és néki adja az Úr Isten a Dávidnak, az ő atyjának, királyi székét; és uralkodik a Jákób házán mindörökké; és az ő királyságának vége nem leszén! Monda pedig Mária az angyalnak: Mimódon lesz ez, holott én férfiat nem ismerek? És felelvén az angyal, monda néki: A Szent Lélek száll te reád, és a Magasságosnak ereje árnyékoz meg téged; azért ami születik is szentnek hivatik, Isten Fiának. És ímé Erzsébet, a te rokonod, ő is fogant fiat az ő vénségében; és ez már a hatodik hónapja néki, akit meddőnek hívtak: Mert az Istennél semmi sem lehetetlen. Monda pedig Mária:

Imhol az Úrnak szolgálója; legyen nékem a te beszéded szerint. És elméne ő tőle az angyal.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, micsoda kiváltság az a nagy titok, hogy a gyermekek és mi is szolgálhatunk téged, neked a gyülekezeti istentiszteleten imádságunkkal, énekünkkel, a hirdetett igékkel.

De még nagyobb ajándék az nekünk, amit te cselekszel, és aki te vagy számunkra így a gyülekezeti istentiszteleten, az Úr napján. Hálát adunk neked az Úr Jézusban elvégzettetett váltságművedért. Köszönjük, hogy a gyermekek szája által is megdicsőítetted nevedet az Úr Jézusért.

Hálát adunk neked, hogy mi is ismerhetjük őt – ahogy énekeltük is –, hit által nagyon személyes kapcsolatban lehetünk vele. De ha bárki még nem érezheti át ennek a drága szeretetkapcsolatnak az örömét, mert még mindig Jézus nélkül éli az életét, kérünk téged, hogy akár ma szólítsd meg, ragadd meg. Te ezt ígérted is az igében, köszönjük, hogy személyessé lehet ma is.

Kérünk téged, hogy akik pedig veled járunk, erősítsd a hitünket, ha szükséges, bátorítást, vigasztalást jelentsen az. A gyászoló testvéreinknek, a gyászoló családnak, akiknek ezen a héten kellett megállni a ravatal mellett, különösen is igazoljad, mit jelent a reménység vigasztalása.

Urunk, köszönjük, hogy te vagy a reménység Istene. És áldunk, hogy hallhattuk a gyermekek szolgálatán keresztül is: Jézus él, és ma is itt van velünk. Köszönjük, hogy vigasztaló módon is.

És kérünk téged, áldd meg a beteg testvéreinket, akik kórházban vannak és semmilyen formában nem tudnak részt venni fizikailag így velünk az istentiszteleten, de köszönjük, ha idegondolnak, drága Lelked összeköt bennünket. Őket is hadd töltsse be annak a drága öröme, hogy mi egy lelki család lehetünk a te jelenlétedben, és szól az Úr Jézusról szóló evangélium örömhíre.

Köszönjük, hogy ez igaz, Urunk, Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

A gyermekek igehirdetése az elmondott bibliai kijelentésekben, aranymondásokban és az énekeik arra mutattak kezdettől végig, hogy az Úr Jézus már eljött és ismét eljövendő. Advent negyedik vasárnapján fontos ezzel indítani. Annyira hálás vagyok az Úrnak, hogy így készült el ez a drága köszöntés a különböző kis gyermekcsoportok gyermek-istentiszteleti felvételei során az utóbbi hetekben.

Nekem különösen megragadó volt az a mozzanat, amikor a gyermek-istentiszteleti helyiségben ott az új nagyteremben énekeltek, és utána fókuszált a felvétel egy bibliai igehelyre. Nem volt ott az igehely, de láthattuk a díszterítőt. Nem tudom, mennyire emlékeztek, ez volt, hogy: Jézus él. Ez a feltámadás örömhíre, és ez így benne van a Bibliában, hogy az Úr Jézus él. Mi karácsony ünnepén vagyunk adventre készülve – és a gyermekek köszöntésében is kará-

csony ünnepe és advent hangzott el –, ami az Úr Jézus születése, megérkezése. Az meg a feltámadás történetekhez tartozó. De nagyon fontos, hogy számunkra így személyes valóság Jézus. És hallottuk is: ha eljön, akkor is személyes valóság lehet, öröm. Fel volt téve a kérdés: örülsz, ha Jézus eljön vagy esetleg neked rettegni kell Jézus eljövételétől még mindig, mert nem vagy az övé?

Egy biztos viszont, hogy az Úr Jézusról szóló örömhír – az evangélium, emlékeztek, ezt jelenti – azért nagy örömhír, mert Jézus nemcsak ember, hanem Isten. És a bibliai aranymondás, amit a mai napra kijelölt az Úr számunkra, nagyon ismerős ige, amit hallhattunk szintén már a szolgálatban. Ha kimondom a helyet – János 3,16 –, akkor szerintem talán mindannyian tudjátok. És ennek az első része: „...úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta...” Az elejéről a 'mert' szócska lemaradt, így az elsős gyermekek is könnyebben megjegyzik. De fontos a második része is: „...hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” És hallhattuk is a teljes igeverset a gyermekek száján keresztül.

Ami most fontos a történet szempontjából, hogy a második része az aranymondásnak, ha nem is kell megtanulnunk nekünk sem, de a Mária személyén keresztül éppen ez lesz hangsúlyos. Isten szeretete hogyan mutatkozik meg Mária alázatos hitében és engedelmisségében – ez van a rész végén, egyetlen versben, amit felolvastam. Az összes többi vers pedig arról beszél, hogy Isten szeretete hogyan mutatkozik meg abban az Úr Jézusban, aki most még meg sem született, de mégis valósággal ott van már a földi világban. Beteljesedett az ószövetségi ígéret: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta...” – most a 'mert' szócskát én tudatosan mondtam, ez folytatása egy beszélgetésnek.

Kinek hangzik a 'mert' kijelentéssel legelőször és ki által ez a drága igei kijelentés? Emlékeztek? A gyermekek, ha itt lennének, most megkérdezném tőlük. János evangéliumában olvassuk, 3. rész: Nikodémus. Egy idősebb férfi, Izrael lelki vezetője. Jézus már felnőtt férfiként mondja ezt. És mi az örömhír neki is? Akkor még nem történt meg a kereszthalál és a feltámadás, akkor még nem teljesedett be mindaz teljességében, ami Jézus megváltó műve. Nekünk sem teljesedett be még az ő eljövetele. De az Úr Jézus egész megváltó műve egy nagy egység. Időben vannak különbségek, de „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta” – ez múlt időben van. Nikodémus számára is múlt időként hangzott. A világ számára, a világ, a pogányok is.

Ugye milyen szomorú azt látni a bibliai történetekben is, meg tudni az ószövetségi kortörténetből, hogy sajnós Izrael népe nem nagyon vette komolyan azt, hogy nekik misszióba kellene menni a pogányok közé, hogy hirdessék már az Ószövetségben is a világnak, a pogányoknak. Emlékeztek, hogy Péter be se akarta tenni a lábát egy pogány házába. Pedig az már pünkösöd után van. De akkor is áll, hogy „úgy szerette Isten a világot”, az elveszett bűnös embert, emberiséget, világot. A pogányok nem is foglalkoztak ezzel az Istennel, nem is hallottak talán még róla Jézus idejében sem. De attól még az isteni szeretetnek a titka, valósága megvalósult.

Az igehirdetés üzenetében azt vizsgáljuk tehát ma, hogy Mária számára ez, hogy lett nagyon személyessé, és ezen keresztül majd a mi számunkra is.

A megtermékenyített petesejt hordozza egész lényünknek, egész valónknak minden részét. Orvos testvérek is vagytok itt. Ti ezt még jobban el tudnátok mondani, tudományosan is meg egyszerűen, de ma már ezek olyan ismerős dolgok lehetnek. Én is olyan hálás vagyok, hogy ismerhetem valamennyire. Ha DNS-vizsgálatot végeztek volna, akkor kiderült volna, hogy egy Izrael népből való férfi, királyi családból – nem is akármelyik királyi családból –, Dávid házából származik. Az Árpád-házi királyoknak a vonalát is, hogy azok a bizonyos csontmaradványok, amiket találtak, kikhez is tartoznak biztosan, ma már el lehet dönteni ezzel a technikával. Ha tehát Jézus idejében is létezne ez a fajta vizsgálati lehetőség, akkor kiderülne, hogy valóban az a piciny petesejt, ami megfogant ott Mária méhében, az egy férfi, Dávid házából származó. Csak az a különlegessége, hogy ugyanakkor örökkévaló Isten.

Engem is nagyon elszomorít, és nagyon fáj hallani azt a szörnyű ideológiai gondolkodást, ami nyugaton annyira dívik, hogy ma már ne hangsúlyozzuk a teremtési rendben kapott drága ajándékot, hogy férfi és nő, kisfiú és kislány. De azért ne felejtsetek el – és ez nagyon fontos –, hogy nekünk nem szörnyülködnünk kell semmiképpen, hanem arra kell gondolni, hogy azok a bűnös, elveszett emberek is, akik az LMBTQ-közösségekhez tartozónak vallják magukat, az ő számukra is igaz ez: „Mert úgy szerette Isten e világot,...”. Ők is elveszett bűnösök. És lehet, hogy az egész életükkel nem úgy viselkednek, ahogy, de az evangélium örömhíre számukra is örök életet és boldog földi életet jelenthet. Nekik is örömhír, hogy ott egy férfi fogant Mária méhében.

Isten Fia Szentlélek által fogant Mária méhében – itt a Szentháromság Isten jelenléte van a történetben. Ott az Isten, az Atya, az egyszülött Fiú – most még csak petesejt, de már megfogant petesejt – és ott van a Szentlélek, aki által mindezt végzi. A képzőművészet is bemutatja, hogy Mária számára a hit hogyan is látszik? A képzőművészetben a fogantatás pillanatát, titkát azzal ragadják meg, hogy Mária fülén keresztül fogan. Ugyanis hallja az Isten szavát, hallja az Úr igéjét, ezt elhiszi, és Isten munkálkodik. Nem kényszeríti Isten Máriát, hanem az ő isteni szeretete megragadja, képessé teszi arra a drága hitre, engedelmességre, amit látunk itt önála.

Isten szeretete Mária iránt eddig is már megmutatkozott sok mindenben, ahogy gondoskodott róla, hiszen boldog menyasszony, szerelmes lány. 12-14 éves is lehetett akár, abban az időben nagyon hamar házasodtak és szülhettek a lányok. És milyen boldog lehetett volna Mária, ha József toppan be ott a házába, szobájába. De nem József jött, hanem valaki más. Ő is férfi volt. Férfialakban jelentek meg mindig az Ószövetségben is az angyalok. És Mária is azonnal érzi, hogy különleges alak, nem akárki. Az angyal – emlékeztek – ezt jelenti: küldött. Meg is tudjuk, hogy küldetett Istentől.

Jelzem azonban, hogy Mária neve csak a kijelentésnek, az erről szóló kijelentésnek a végén hangzik el a mondatokban. Előtte mást akar Isten kiemelni a küldöttel kapcsolatban is, meg hogy kihez is küldetett ez a valaki. Egy lány, aki

egy Dávid házából való József nevű férfinak van eljegyezve. Benne van tehát a Mária iránti isteni szeretet boldogsága, de az is, hogy hogyan készíti ez az isteni szeretet Máriát is arra, hogy ő a Messiásnak az édesanyja legyen majd.

Amikor az angyal jött és elkezdett vele beszélni, akkor itt párbeszéd zajlik. Ez is nagyon fontos. De ne felejtjük, hogy az angyal mikor kapta a parancsot, hogy mit kell mondania és mit kell tennie? Azt még a mennyben: küldetett. Benne van tehát, hogy az angyal csak azt mondhatja, csak azt teheti, amit a küldője, a mindenható Isten mondott neki, hogy mondjon és tegyen. Ez már rég eldőlt, de amikor lejön, látjuk, hogy mégis az isteni szeretet mennyire személyessé válik Mária számára, hiszen Máriának azért van kérdése is. Meg amikor Mária ledöbben, azért mégiscsak halljuk, hogy az angyal azzal kezdi, hogy: „Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél.” Ezt szeretném kiemelni nektek, hogy az angyal a parancsot, azt már a mennyben megkapta, hogy mit kell mondania, mert ez nem az ő szava, ez az Isten szava. De itt párbeszéd zajlik, mert ennyire személyes az isteni kijelentés az elveszett bűnös embernek. Azért ne feledjétek el, Mária is elveszett bűnös ember, csak az isteni kegyelem őt is megragadta.

Min döbbsent meg Mária annyira, mi miatt lett nagyon zavarban? Mikor hallotta a köszöntést. Károli így fordította: „Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között.” Amikor Mária meglátta az angyalt – és Károli egy olyan szövegvariánst fordított, ahol ez a 'látni' kifejezés is szerepel az ősi nyelven –, akkor így olvastam: „Az pedig látván, megdöbbsent az ő beszédén, és elgondolkodott, hogy micsoda köszöntés ez?!” De hallatszik itt is a szövegben, hogy a hangsúly mégsem a látványon volt Máriának, hanem amit hallott. És hadd mondjam nektek, hogy a mostani görög biblia főszövegében egy olyan szövegvariáns található – amit az újabb magyar fordítások is tükröznek –, amiben nem szerepel a „látván” szó, hanem az a hangsúlyos, hogy megdöbbsent a beszédén.

Amikor Mária meghallja, amit mond az angyal, Mária számára megdöbbsentő. „Örülj, kegyelembe fogadott!” A latin fordítás is helyes: kegyelemmel teljes – csak azt jelenti, hogy az elveszett bűnöst az Isten kegyelme, az Isten ajándékozó szeretete annyira áthatja, hogy a maga teljességében ez a kegyelem, ez az ajándékozó szeretet, és az elveszett bűnösnek is a bűneivel kapcsolatos isteni szabadításra vonatkozó igazságaiban is teljes mértékben igaz. Folytatja is a párbeszédben az angyali kijelentés szava, hogy: „Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél.” Kegyelmet kaptál az Istennél. A köszöntés ígéjében is ezért is hallottuk már az ézsaiási próféciából, hogy nem kell félni Isten népének, Máriának sem, mert az az Úr a Teremtőnk és az Alkotónk, aki Megtartónk is, Megváltónk is. Megajándékozott az Istentől Mária, mert szeretete körülveszi.

Az „áldott vagy te az asszonyok között” szerepel a Károli fordításban szintén egy szövegvariáns miatt. A főszövegben – hadd mondjam megint – nem szerepel. A hangsúly ezen van: „Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van.” Az Úr veled – ez is milyen sokszor hangzott már az Ószövetségben.

Eszembe jut Gedeon, aki viszont mikor hallja ezt, hogy 'az Úr veled', akkor ő utána kifakad, hogy: – Hát hogy lehetne velünk az Isten, mikor most mi van velünk?! Hát persze, régen velünk volt az Úr! De most, hogy mondhatja ezt Isten, hogy velünk van az Úr?! Hát miben vagyunk? Micsoda katasztrófa van a bírák korában a nép bűnei miatt. Tehát Gedeon a párbeszédben még számon is kéri ezt az elhangzó isteni kijelentést: – Hogy mondhat ilyet Isten, hogy velünk van?!

Mária csak megdöbben. Nem tudjuk, hogy mi miatt, csak azt tudjuk, hogy ez történt. De utána jön a párbeszédben az isteni válasz: „Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél.” Mégiscsak ott van tehát az isteni szeretetnek a kiemelése a kegyelem szóval. És itt aztán az angyal, ahogy folytatja: „És ímé...” – hangzik, hogy most jön az igazán hangsúlyos, és tényleg most jön. Kiderül, hogy addig is, ami eddig elhangzott az isteni szeretet kapcsán a kijelentésben, hatalmas ajándék és örömteli, de hát most meg kiderül, hogy a Messiásnak lehetek az édesanyja.

„Az Úr veled” – az Úr kifejezés is ezt hordozza önmagában, emlékeztek, hiszen a szabadító Isten, az ígéreteihez hűséges Isten, aki ráadásul beteljesíti az ígéreteit, amikor ő Úrként cselekszik. De az Úr szóban benne van a 'vagyok, aki vagyok' gondolata, emlékeztek. Tehát veled vagyok, érted vagyok, veled voltam, veled leszek. De most Mária számára kiderül, hogy mi történik: én, az elveszett bűnös személyes kapcsolatba, szeretetközösségbe kerülök Jézussal. És Mária méhében megfogam a petesejt, a kis magzat.

Ezt a mondatot, hogy én, az elveszett bűnös személyes kapcsolatba, szeretetközösségbe kerülök Jézussal, ezt a mondatot mi is elmondhatjuk. Igaz? Mert erről van szó. Mária számára azért volt különleges, mert ott testi valójában is történt valami, mert üdvtörténet zajlik. De ez lelki valóság is volt. Kijelentette az isteni kijelentés Mária számára az Úr Jézus titkát: az ígéretek Messiása eljött a földre. Ez az 'ímé' szócska is jelezte: „És ímé fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az ő nevét JÉZUSNAK.”

Isten szeretete tehát számunkra is ilyen egyszerűen valóság lehet. Ezt olyan bátorító most kimondanom is: Jézussal valóságos szeretetközösségben lenni hit által. Máriának is ott volt a hit – ez nagyon fontos, ezért kezdtük az elején azzal, ahogyan –, de az egész Isten kegyelmes szeretete fényében, szempontjából, amit a Szentháromság Isten végez.

Ilyen szempontból hadd mondjam, azt nem tudjuk, hogy Mária megtudta-e Gábrrielnek a nevét vagy sem. Mi tudhatjuk a történetleírásból.

Emlékeztek, hogy Zakariásnak kimondja Gábrriel, hogy: „Én Gábrriel vagyok, ki az Isten előtt állok; és küldettem, hogy szóljak veled, és ez örvendetes dolgot jelentsem néked” – mert Zakariás hitetlen volt. Ő nem akarta elhinni, hogy neki gyermeke lehet, a felesége meddő létére gyermeket szülhetne.

Hol szerepel még Gábrriel neve, emlékeztek? Mert nem véletlen, hogy Zakariásnak ott kimondja, hogy „én Gábrriel vagyok”, hogy hadd tudja meg, hogy ki is az az isteni küldött, akinek most ő valamit mond, és abban hitetlenségét lepeli le a pap. Dániel könyvében. Az 1-6. részekben vannak a történetek, amiket

a gyermekek is nagyon jól ismernek. A 7. résztől kezdődően pedig a messiási ígéretekre vonatkozó hatalmas kijelentések. És több helyen is szerepel Gábiel neve. Nekünk ez a mondat, hogy mi, én, az elveszett bűnös személyes kapcsolatba, szeretetközösségbe kerülhetek Jézussal – még Gábiel nevéből is jöhet. Mert nem véletlen, hogy Gábielt küldte Isten, mert ő az ígéretek, a messiási ígéretek hirdető angyali személy, küldött.

Máriánál pedig azt olvassuk, azt látjuk nála, hogy hisz. Nem érti teljesen, mikor magára néz meg a körülményeire, akkor teljesen jogosan kérdezi: – De hát hogyan lesz ez? Ő elhiszi, hogy megtörténik, de hogyan? Itt is az isteni szeretet személyességét akarom kiemelni nektek, hogy érzékeljük, hogy az angyal, amikor küldetett, már minden készen volt, minden, amit tennie kell, mondania kell. De Mária számára az isteni szeretet személyessége a beszédben, a párbeszédben is meg kell, hogy mutakozzon, ezért hallatszik az angyal válasza. Mária szavai, azok az angyal által kijelentett isteni kijelentések keretében szerepelnek még a leírásban is. Megdőbbsent az Úr szaván, és rákérdezett, hogy hogyan történhet ez, amikor már valamit kezdett érteni.

Csak egyszerűen hadd kérdezzem meg, hogy te dőbbsentél-e már meg az Úr bármilyen szaván, amikor mondott valamit igehirdetésben, bibliaolvasásnál, vagy valakitől hallottál valamilyen igei gondolatot vagy utalást és megdőbbsentél. Vagy kérdeztél-e már te is Istentől, hogy hogyan? – Értem, Uram, hogy mit mondasz, de az hogyan lesz? És akkor az Úr számunkra is személyessé tudja tenni bármikor. Isten szava személyesen.

És kiderül, hogy éppen az a körülmény, ahogyan Mária most van, meg éppen az az állapota, ami miatt ő azt gondolja, hogy hát lehetetlen, hogy neki gyermeke szülessen, hát nincs férjénél, de éppen ezek a körülmények és Máriának ez a személyes állapota az, amin keresztül megmutatkozik, hogy mennyire szerette Isten ezt a világot. Hiszen a szűztől születés az Úr Jézus bűntelenségét mutatja. És hogy Istennek lehetséges? Hát a Szentlélek által bármi megtörténhet. Egyszerűen csak arra hadd utaljak, sok ígére lehetne, én most csak arra az egyre, ami a teremtéstörténetben van, rögtön a 2. versben: „Isten Léleke lebegett a vizek felett” – ott az isteni Lélek, a teremtő Lélek. Az a teremtő Lélek, aki ott van a teremtésnél a Szentháromság Isten titkában, ez a teremtő Lélek most ott van a teremtésnél a Szentháromság isteni tettben, amikor az Isten Fia földi teste megfogja Mária méhében. Teremtő Isten. Innentől fogva nem is kellene mást mondani.

De megint hadd emeljem ki, hogy mennyire személyes az isteni kegyelmes szeretet Mária iránt, hogy tetszik az Úrnak, hogy az ennél sokkal könnyebbnek látszó isteni csodatett tényét is közölje vele. Azért mondom így, hogy könnyebbnek látszó, mert azért nem olyan egyszerű azt talán neked sem elhinni, hogy most akkor teremtés, Isten teremtett, ezt hogyan? A teremtő Isten a szűz méhében egy piciny magzatot? Ezt hogyan? Nem könnyű ezt hinni ma sem talán, bárkinek.

De ha elfogadjuk az isteni szót, akkor neki ez azt mutatja, hogy semmi se lehetetlen. De nem itt hangzik el a lehetetlenség kérdésére adott válasz, ha-

nem amikor mond egy példát, egy bátorító, Mária hite számára erősítő igaz tény. „És, ímé, Erzsébet, a te rokonod, ő is fogant fiat az ő vénségében; és ez már a hatodik hónapja néki, akit meddőnek hívtak: mert az Istennél semmi sem lehetetlen.” Hogy nagyon személyes legyen Mária számára az isteni kijelentés, ezért nagyon személyesen még bátorítólag is megerősíti szavával.

A kijelentésnek az ősi nyelven, és magyartalanul hangzó mondatát hadd mondjam el: mert nem lehetetlen Istennél minden dolog. Csakhogy a dolog szó egy olyan ősi szóval, ami a másik jelentésben a beszédet hordozza. És ezért a 'dolog' szó, ami itt a Károliban a 'semmi' kifejezés, a 38. versben már Mária szavában Isten beszédére utal: „legyen nékem a te beszéded szerint”. Istennek nem lehetetlen semmi, ő bármit megtehet. Bármi, amit mond, az végbe megy. Mária, amikor reagál, válaszol erre az isteni szeretetre, erre az isteni kijelentésre, akkor ő így mondja: „legyen nékem a te beszéded szerint”. De ez a beszéd nem csupán mindaz, amit hallott az Úr Jézus személyével kapcsolatban, meg magára vonatkozóan is, hanem ez a beszéd a közvetlen szóbeli, szövegbeli kapcsolatban erre a dologra is utal. Nem lehetetlen, tehát én hiszek – Mária az isteni kijelentés személyességét nagyon komolyan elfogadta és boldog, nagyon bátor.

A meddő gyermeket szül. Talán emlékeztek, hogy Izsák születése előtt is valóban elhangzik még ez a kifejezés is, hogy: avagy az Istennél lehetetlen-e valami? Így hangzik szó szerint: „Avagy az Úrnak lehetetlen-é valami?” Mária fiatal lány. Erzsébet idős asszony. Nem tudjuk, hogy hány éves volt. De Sáránál tudjuk, hogy hány éves volt. Emlékeztek? Csak nyolcvankilenc. Csak nyolcvankilenc – a csak szót azért mondom, hogy ha abból a szempontból nézzük, hogy Istennek bármi lehetséges. Ha onnan nézzük, hogy de hát ilyen idős asszonynak gyermeke születhet, és Sára még nevetett is, Sárának annyira nevetéses volt azt hallani, hogy egy év múlva neki gyermeke lesz, hogy ő tényleg nevetett. De az Istennek nem lehetetlen, az Istennél nem lehetetlen minden dolog. Bármit megtehet.

A lehetetlen csoda sokszor megtörtént az ószövetségi történetekben, hogy a meddő asszonyok fiat szültek, mert Isten üdvtörténete ment tovább. Sokszor történt ilyen lehetetlen esemény, csoda. Mária csak annyiban különbözik, hogy itt egyedi lehetetlen dolog, lehetetlen csoda, mert szűztől – nem meddőtől, hanem szűztől. Itt nincs férfi a születés titkában.

És amikor Mária kimondja „Imhol az Úrnak szolgálója...” – az 'imhol' az az 'íme' szó az ősi nyelven – „... legyen nékem a te beszéded szerint.”, akkor ezzel azt mondja: Uram, én ezt hiszem, legyen úgy, ahogy te mondod. „Történjék velem a te beszéded szerint!” – az új Károli fordítás és az új fordítású Biblia így fordítja. „Történjék velem a te beszéded szerint!”

Az igei üzenetnek a személyességét nekünk éppen ebben akarom a legszemélyesebbé tenni most már. Eddig is remélem, hogy a példák is mutatták és Mária története mutatja, hogy Mária is hitben éli át Isten szeretetének a valóságát Jézusban, nagyon személyesen. De azért mi is úgy vagyunk, remélem, ti is így vagytok, hogy a legnagyobb csoda és az egyedi csoda a mi életünkben is mi-csoda? Amikor Jézussal élő szeretetközösségbe kerülünk. Ennél nagyobb cso-

da nincs a világon. Ez egyedi. Ez egyszer történik, az újjászületés titka az egyszer, életünkben egyszer. Nem sokszor születünk újjá. Ilyen értelemben is a megtérés szó, hogy egyszer. Van naponkénti megtérés is a Bibliában, ez nem kérdés, de a titok, hogy Jézussal szeretetközösségbe kerültem, ez egyszeri.

Ezért hadd kérdezzem meg ilyen egyszerűen: te elfogadtad már Isten szeretetét Jézusban, ahogy Mária is elfogadta? Amikor bűnbánattal az Úr szabadítását magadévá tetted, tudtad, hogy ő mit tett, felismerted és kimondtad, hogy: – Uram, köszönöm. Bocsásd meg, ahogy eddig éltem, de most már veled szeretnék élni. Nem az a kérdés, hogy pasaréti református gyülekezeti tagok vagyunk kisgyermek korunktól fogva, mindig mindent megtettünk – Mária is, amit átélt –, hanem az a kérdés, hogy Jézussal mindörökre. És én tudom, hogy úgy vagytok itt a legtöbben, akiknek látom az arcát, tudom, hogy ti az Úrei vagytok.

A folytatás is ezért nagyon fontos. Ha tehát a legnagyobb csoda megtörtént, akkor hogyan viszonyuljunk a lehetetlen dolgokhoz? Mária számára a kisebb csodának a lehetetlensége erősítő lett a nagyobb csoda elhívésében. De erősítő csupán. Nálunk pedig megtörtént a nagyobb csoda: Jézussal élő szeretetközösség, évtizedek óta már a legtöbbször. És mi a helyzet a kisebb csodákkal? Csak éppen azok most a lehetetlen helyzetek. Vagy a lehetetlen helyzet az megrendíti a hitedet? Kikezdi a bizalmadat az Úr iránt? Reménytelenné tesz?

És itt arról van szó, hogy emberileg a bűneset utáni világban, ha valami lehetetlen, akkor ott általában a hívő ember is tehetetlen. És nem könnyű élethelyzetek. Amikor nem születhet gyermek évtizedek óta. De Sárának gyermeke született, mert Istennek semmi sem lehetetlen. De ha arra gondolunk, hogy a legnagyobb csodát az Úr végbe vitte, megismerhettük a Megváltót. Az Úr Jézussal élhetjük az életünket, vele szeretetközösségben. Akkor kiderül nekünk is, hogy akkor éppen az a helyzet, amiben most vagyok, ahogyan most élem az életemet hívő emberként, éppen ez a része annak, hogy az Úr az ő isteni tervét velem, általam, vagy velünk, a házastársunkkal vagy a családukkal vagy a lelki családdal, végbe vigye. Urunk tervei és célja éppen az által, ahogyan most éljük az életünket vele.

Újra mondom, itt nem arról van szó, hogy nélküle élem az életemet, és akkor, jaj, a lehetetlen csodák. Bár az Úr akkor is az ő kegyelméből mennyi csodát tehet. De ha még nem vagyunk az Úrei, akkor a földi megoldások csak gondoskodás, de akkor még hiányzik az Úrral való szeretetközösség a hitben. Hívő emberként pedig Máriához hasonlóan mi is mondhatjuk: „Történjék velem a te beszéded szerint!” És itt „a te beszéded” mindaz, ami Jézusra vonatkozik és az a kijelentés, ami Jézusra vonatkozik, de a lehetetlen dologra is. És ez van a közvetlen szövegkörnyezetben. Ezért fordítottam így a hangsúlyát az üzenetnek a legszemélyesebb gondolatoknál, hogy nekünk, ha az Úrei vagyunk, már ezek a lehetetlennek tűnő dolgok fájónak tűnhetnek, hitpróbának, de legyen nékem a te beszéded szerint. Hiszen az Úr a nagyobbakat már végbe vitte.

Egyébként Máriának se volt azért egyszerű. Azt nem tudjuk, hogy az Erzsébettel való találkozás előtt vagy után mondta el Józsefnek, amit. Ezt hadd mondjam így, hogy nem tudjuk, tehát nyugodtan gondoljatok arra, hogy vagy előtte,

vagy utána. Az biztos, hogy az Erzsébettel való találkozás, az nagyon boldog volt Máriának, nagyon bátorító. És az is biztos – itt halljuk –, hogy az angyal elment őtőle, azaz az angyal ment vissza a mennybe, a mennyei körülmények közé. Mária viszont maradt itt a földön ebben a földi világban, csak az Úr Jézus már ott van az ő méhében.

És mi történik a szerelmükkel, amikor József megtudta? Máté evangéliumából kiderül. Azért József józan, hívő zsidó férfi, és el akarja Máriát bocsátani. A legkisebb fájó megoldás a lehetetlen helyzetben. De aztán az Úr itt is megszólal, küldi az angyalát és helyreáll minden.

Amikor több fiatal is – itt a pasaréti gyülekezetben megtörtént már, tudom – hitre jutott, akár egy csendeshéten, akár az Úr igéje szólt így a vasárnapi istentiszteleten, az Úr napján, és akkor az volt a kérdés, hogy hívóként akkor én folytathatom azt a szerelmi kapcsolatot? Teljesen tiszta szeretetkapcsolat valakivel, de ő azt mondja, hogy ha te ilyen vagy, akkor így már nem kellesz. És ugye akkor a szebbik megoldás, úgy tűnik nekünk emberileg, hogy hát majd akkor az Úr hitre segítheti azt a másikat is. De nem mindig ez történt. Volt, amikor nem az volt a lehetetlen helyzet megoldása, hogy hitre jutott az a másik, hanem a kapcsolat szakadt meg. Ezt olyan negatív kimondani, hogy megszakadt egy kapcsolat. De az Úrnak akkor is ott a terve a hívő fiatal életével is.

Vagy aztán gondoljunk arra, hogy Mária és József már együtt átéli a baba-várást, aztán azt, hogy majd hol lakjanak a megszületett kisgyermekkel, egyáltalán hogy lesz a születése, milyen védett körülmények között születik majd meg az Úr Jézus. Emlékeztek, hogy még életveszélybe is került a gyermek, meg a család. Volt kitől féltetni a pici gyermeket. Nem tudom, ti gondoltok-e erre, amikor halljuk a mai híreket Nyugat-Európáról, Amerikáról. Hogy félted-e a gyermekedet, unokádat, dédunokádat, ha arra gondolsz, hogy milyen világba fognak kerülni, milyen iskolába fognak járni. Az Istennél semmi sem lehetetlen.

Maga az Úr Jézus is átélte ezt: „Abba, Atyám! Minden lehetséges néked.” Ha lehet... – és emlékeztek a folytatásra a Gecsemáné kertben. Ez most azért fontos, hogy Jézus számára ez volt a kérdés, hogy: Atyám, a te öröktől fogva eldöntött döntésed, amit ki is jelentettél az ószövetségi kijelentésben, most itt vagyok előtte. Az legyen, vagy esetleg, mivel neked minden lehetséges, van-e másik megoldás? Ami Jézus akarata számára könnyebb lehetett volna talán. – De Atyám, legyen meg a te akaratod. Történjen velem, Atyám, a te beszéded szerint, mert az a döntő, amit te mondasz. Az isteni szó a döntő.

Amikor elcsendesedtem ennek az igei üzenetnek a vigasztaló és bátorító kijelentésén és jellegén, akkor valóban eszembe jutott sok minden akár az én életemből is, tiétekből is, akikét ismerem, hogy vannak mögöttünk olyan helyzetek, amikor tényleg az Úr a lehetlent lehetségessé tette. Vagy amikor nem volt lehetséges az a megoldás, amiért még imádkoztunk is talán gyülekezetként, de akkor az Úr mégis megmutatta, hogy a Jézussal való közösségben a testvérünknek, nekünk, a lelki családnak hogyan adja a vigasztalást, hogyan adja a bátorítást, hogyan lesz igehirdetéssé, missziói küldetéssé éppen az a helyzet, ami-ben volt az a testvérünk, vagy vagyunk mi is.

Mert hogyha az isteni szeretet, az isteni kegyelmes szeretet fényében látjuk az életünket, ahogy Mária is láthatta a beszéd miatt, akkor mi tudunk élni ebből az isteni kegyelmes szeretetből. Akár az üdvösség szempontjából is igaz ez. Lehetetlennek tűnik valamelyik szerettünk hitre jutása, de emlékeztek, a gazdag ifjú történeténél hangzik el azért az a mondat: „Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.” Hiszed-e ezt?

Mária alázatos bizalma, engedelmissége itt is, és a folytatásban is Józseffel együtt, mutatja, hogy milyen szeretetet adott Isten Jézusban. Mária számára is nagyon személyesen. És mivel ez valóság volt, ezért még a lehetetlen helyzetekben is tapasztalták, átélték, hogy Jézussal együtt, a vele való közösségben. Mert az Istennél semmi sem lehetetlen.

Imádkozzunk!

Áldunk azért, mennyei Édesatyánk, hogy az Úr Jézus is valósággal átélte e bűneset utáni világ minden próbáját, terhét, nehézségét, de éppen azért, hogy Megváltónk és Szabadítónk legyen.

Magasztalunk, hogy ennyire személyes a te szavad, a te cselekedeted, ahogy Mária életében is láthattuk. És köszönjük, hogy ez nekünk is valóság lehet.

Magasztalunk, hogy bízhatunk benned. És tényleg olyan nagy kegyelem az, hogy még ma is hozzád lehet térni, el lehet fogadni, ahogy a tékozló fiú is hazatért az atyához, mi is valósággal átélhetjük, hogy a mennyei Atyához hazatérünk. Kérünk téged arra, hogy ne ellenálljunk a te kegyelmednek, hanem éljünk belőle.

És Urunk, ha bármelyikünknek most lenne az életében ilyen lehetetlennek tűnő élethelyzet, hisszük, hogy nem véletlenül hallgathatta ő is a te szavad. De nekünk is hadd legyen ez bátorítás, és ha kell, vigasztalás továbbra is.

Köszönjük neked, hogy az Úr Jézust várhatjuk mi is vissza. Köszönjük, hogy amikor eljön, akkor az Új ég és az Új föld örök dicsőségében csodálatos örök életben lesz részünk. De áldunk, hogy éppen arról beszéltél ma is velünk, hogy mi most is ebben a földi életben is ugyanilyen boldogságban és örök életben élhetünk, csak e földi körülmények között még.

Kérünk arra, legyél különösen is az orvos testvérekkel, az ápolókkal is. Segítsd őket, hogy a járványhelyzetben a sok testi és lelki nehézség közepette tapasztalják meg kegyelmed erejét. Segítsd meg vezetőinket is, világi és egyházi vezetőinket. Könyörülj rajtuk, hogy a magas beosztásban is mindig a helyükön legyenek ők is.

És kérünk téged, hogy hadd tudjunk mi valóban a téged nem ismerők között is mentő, könyörülő szeretettel lenni. Köszönjük neked, hogy még ma is hirdethetjük így is az igét szóban és életünkkel.

És hadd áldjunk téged azért, hogy te gondoskodik rólunk, mint népről is. Ilyen szempontból kérjük ma is, hogy a határon túl levőket is segítsed, támogassad, akik Kárpátalján élnek, ott különösen is, hiszen ott háborús helyzet is van. Kérünk, hogy könyörülj meg rajtunk, mint magyar népen. És arra is kérünk, hogy most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg, Jézusért.

Ámen.

ISTEN SZERETETE MÁRIÁN

Ne féljeteK, mert ímé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészen: Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában. (Lukács 2,10-11)

328. ének

Quem pastores, XIV. sz.

Jöj - je - tek Krisz - tust di - csér - ni,
Bí - zó szív - vel hoz - zá tér - ni,
É - ne - kek - kel zeng - ve kér - ni,
Krisz - tus né - pe, jöj - je - tek!

2. Bűn, pokol már búban éljen, Ördögöt hadd ölje szégyen,
Üdvösségünk szent ölében Már levetjük mind a bűt.

3. Küldte Őt az Úr kegyelme Öröklétre, győzelemre,
Hogy szívünket felemelje Boldogságos ég felé.

4. Irgalommal szánva minket, Nagy jósága ránk tekintett,
S ördögcsalta bús szívünket Mennymagasból látni jött.

5. Áldott óra, boldog óra, Nagy hitünknek meghozója,
Ajkunk zengő hálaszóra Nyílik, édes Jézusunk.

6. Jászol-ölben drága GyermeK, Ég felé vigyen kegyelmed,
Hol dicsérve énekelnek Édes hangú angyalok.